

บทที่ ๑

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การสอนภาษาอังกฤษแก่ผู้เรียนที่เป็นชาวต่างประเทศนั้น แต่เดิมเน้นการใช้
วรรณคดีเป็นสื่อในการสอน เช่น เกี่ยวกับการสอนผู้เรียนซึ่งพูดภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่
ทั้งนี้เพราะถือว่า วรรณคดีเป็นองค์ประกอบทางวัฒนธรรมและเป็นการเพิ่มความสมบูรณ์
ทางจิตใจ นอกจากนี้การสอนภาษายังเน้นในแง่ของตรรกวิทยา เพื่อเป็นหลักทางปัญญา
และเป็นการฝึกจิตใจ สำหรับการสอนภาษาอังกฤษให้แก่ผู้เรียนในสาขาวิทยาศาสตร์และ
เทคโนโลยีก็เช่นกัน ยังคงเน้นการศึกษาวรรณคดีอยู่ จนกระทั่งปี ค.ศ. ๑๙๕๕ จึงได้
เริ่มมีการเคลื่อนไหวที่จะเปลี่ยนแปลงวิธีการสอน แมคมิลแลน^๑ (Macmillan) ได้
อธิบายถึงการเคลื่อนไหวดังกล่าวว่า เริ่มจากศาสตราจารย์ บี.ซี. บรูคส์ (B.C.
Brookes) แห่งมหาวิทยาลัยลอนดอน ซึ่งเสนอให้มีการปรับปรุงการสอนภาษาอังกฤษแก่
นักศึกษาสาขาวิทยาศาสตร์เสียใหม่ โดยอ้างว่าวรรณคดีและวิทยาศาสตร์มีลักษณะทาง
ภาษาที่ไม่เกี่ยวข้องกัน ผู้เรียนจึงไม่เห็นประโยชน์ ทำให้การสอนภาษาอังกฤษแก่นัก
ศึกษาดังกล่าวได้ผลน้อยมาก แมคมิลแลน (Macmillan) ได้เน้นลักษณะเฉพาะของงาน
เขียนทางวิทยาศาสตร์และการสื่อความหมายที่เป็นลักษณะเฉพาะของนักวิทยาศาสตร์

ในระหว่างปี ค.ศ. ๑๙๖๐ - ๑๙๗๐ มีการค้นคว้าที่จะศึกษาภาษา โดยคำนึง
ถึงการใช้ภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ ทางสังคม เพื่อประโยชน์ในการสื่อความหมาย
นักสังคมภาษาศาสตร์มีบทบาทมากขึ้นและมุ่งความสนใจไปยัง "ภาษาที่นำมาใช้"

^๑ Matthew Macmillan, "A Survey of Recent Trends in the
Development of English Courses for Students of Science and Technology,"
in Curriculum Development and Syllabus Design for English Teaching, ed.
Geoffrey H. Wilson (Singapore: Singapore University Press, 1976), p. 43.

(language in use) มีการค้นคว้าและวิจัยว่า ความสามารถในการสื่อสารไม่ได้ประกอบด้วยการรู้ไวยากรณ์เพียงอย่างเดียวเท่านั้น แต่จะต้องใช้ภาษาได้เหมาะสมกับสถานการณ์ที่ภาษานั้นใช้สื่อความหมายอีกด้วย ดังนั้นภาษาจะมีลักษณะแตกต่างกันไปตามวัตถุประสงค์ของการใช้ รูปแบบของภาษาจะต้องใช้ให้เหมาะสมกับบุคคลและโอกาส (register) วัตถุประสงค์ในการสอนจึงควรเน้นการสื่อความหมาย หลักสูตรจะต้องคำนึงถึงบทบาททางสังคมของผู้เรียน เช่นการเรียนภาษาอังกฤษในระดับอุดมศึกษา ผู้เรียนมีจุดมุ่งหมายเฉพาะในการเรียนแต่ละสาขาวิชา และมีเวลาเรียนจำกัด ผู้เรียนจะสนใจแต่ภาษาอังกฤษที่สัมพันธ์กับความต้องการของตนโดยตรงเท่านั้น การสอนจึงต้องคำนึงถึงลักษณะสำคัญทางภาษาที่นำมาใช้ ซึ่งแตกต่างกับภาษาอังกฤษที่ใช้สำหรับวัตถุประสงค์โดยทั่วไป

ตั้งแต่ปี ค.ศ. ๑๙๗๑ เป็นต้นมา การสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ (ESP -- English for Special Purposes) เริ่มมีบทบาทมากยิ่งขึ้นในการสร้างหลักสูตร การผลิตวัสดุการสอนและการเขียนตำราสำหรับผู้เรียนในสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ทั้งนี้เพื่อสนับสนุนความสามารถทางภาษาอังกฤษให้เหมาะสมกับการเรียนด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี หรือเพื่อจุดมุ่งหมายในการประกอบอาชีพ เพราะหลักสูตรภาษาอังกฤษของโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา นั้น เป็นการสอนภาษาอังกฤษทั่วไป (EGP -- English for General Purposes) ซึ่งไม่ได้สนองวัตถุประสงค์เฉพาะของผู้เรียน

โดยที่การเรียนการสอน ESP นี้ ได้เริ่มใช้สอนกันในกลุ่มผู้เรียนที่สนใจวิชาช่าง วิศวกรรมและวิทยาศาสตร์ก่อน ครั้งหนึ่งจึงเรียกกันว่า Technical English หรือ Scientific English หรือ English for Science and Technology (EST) และยังมีชื่ออื่น ๆ อีก เช่น STTE (Scientific, Technological, and Technical English), TTSE (Technical, Technological and Scientific English), EOP (English for Vocational or Occupational Purposes) ฯลฯ แต่ไม่ว่าจะเรียกชื่อเช่นไรก็ตามก็จัดอยู่ใน ESP (English for Special Purposes)ทั้งสิ้น ESP จึงเป็นคำที่ใช้ครอบคลุมไปทุกลักษณะของการสอนภาษาอังกฤษ แม้ภาษาอังกฤษที่ใช้ในวรรณคดี

ก็อาจถือว่ามามีวัตถุประสงค์เฉพาะได้ เช่น เกี่ยวกับการเรียนภาษาอังกฤษสำหรับการพาณิชย์ วิทยาศาสตร์หรือเทคโนโลยี เพราะ ESP มีวัตถุประสงค์เฉพาะที่ใช้เป็นเครื่องกำหนดขอบเขตในสาขาของภาษาที่ต้องการ กำหนดทักษะและกำหนดขอบข่ายของหน้าที่ซึ่งจะใช้ภาษาเป็นสื่อ แต่ทั้งนี้มิได้หมายความว่า ESP คือภาษาเฉพาะหรือพิเศษแต่อย่างใด เมานท์ฟอร์ด (Mountford) ได้อธิบายคำว่า "เฉพาะ" ว่า ควรจะเน้นที่วัตถุประสงค์ของผู้เรียนในการเรียนภาษา ไม่ใช่เน้นที่ภาษาที่ใช้เฉพาะกับสาขาวิชาที่กำลังเรียนอยู่ มิฉะนั้นแล้วก็จะเข้าใจคำว่า "ภาษาเฉพาะ" ผิดไป เช่น ภาษาทางช่างเทคนิคก็อาจถือว่า "เฉพาะ" เมื่อมองในแง่ที่ว่า ถูกจำกัดให้อยู่ในเรื่องที่ช่างเทคนิคต้องการ และถูกกำหนดขึ้นโดยสถานการณ์ในวงงานของช่าง แต่ข่าวสารที่จำกัดดังกล่าวก็ไม่ใช่อังกฤษ เพราะผู้ที่รู้ "ภาษาจำกัด" ย่อมไม่สามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพในสถานการณ์ใหม่ ๆ หรือในเนื้อหาที่นอกเหนือไปจากสภาพแวดล้อมด้านอาชีพของคน ฉะนั้น ESP จึงมีได้หมายถึงภาษาเฉพาะที่มีศัพท์และสำนวนที่เลือกไว้ใช้เฉพาะกับเนื้อหาทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี แต่หมายถึงวัตถุประสงค์เฉพาะของผู้เรียนในการเรียนภาษา

ปัจจุบันประเทศที่กำลังพัฒนาต่างให้ความสนใจ ESP เป็นพิเศษ เพราะตระหนักถึงความล้มเหลวในการสอนภาษาอังกฤษทั่วไป กล่าวคือ แม่ผู้เรียนจะเรียนภาษาอังกฤษทั่วไปกันนานถึง ๖ ปี หรือมากกว่านั้นในระดับมัธยมศึกษา ก็ยังไม่สามารถใช้ภาษาที่เรียนสื่อความหมายตามต้องการได้ ยังไม่สามารถใช้ภาษาเป็นเครื่องมือค้นคว้าความรู้ได้ ปัญหาการสอนทักษะทางภาษาจริง ๆ จึงตกเป็นหน้าที่ของสถาบันระดับอุดมศึกษา ด้วยเหตุนี้ผู้รับผิดชอบทางการศึกษา จึงเริ่มเห็นว่า ควรให้หลักสูตรทางภาษาอังกฤษมีความเฉพาะเจาะจงทั้งในจุดมุ่งหมายและในเนื้อหา อนึ่ง การพัฒนาทางเทคโนโลยีก็ยังเป็นสิ่ง

Alan Mountford, "Discourse Analysis and the Simplification of Reading Materials for English for Special Purposes" (Master's thesis, Department of Linguistics, Edinburgh University, 1975), p. 189.

ที่ช่วยกระตุ้นความสำคัญสำหรับการสอนภาษาอังกฤษเทคนิคอีกด้วย?

โดยที่ประเทศในแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ กำลังมุ่งพัฒนาเศรษฐกิจ ต่าง จึงตระหนักถึงความสำคัญในการฝึกคนของตนให้มีประสิทธิภาพทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. องค์ประกอบที่สำคัญอันหนึ่งในการฝึกก็คือ ต้องให้คนของตนรู้ภาษาอังกฤษที่ **พอจะ** การศึกษาหาความรู้ทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีใหม่ ๆ นั้น ต้องอาศัยเอกสารสิ่งพิมพ์ ภาษาอังกฤษ แม้จะมีการแปลเป็นภาษาอื่นก็ยังน้อยมาก และการแปลก็มักจะตามไม่ทัน เหตุการณ์ แมคคายและแมนทฟอร์ด^๒ (Mackay and Mountford) ได้อ้างถึงสถิติซึ่ง ไอ. เอ็น. วูด (I.N. Wood) เขียนไว้ในรายงานเมื่อปี ค.ศ. ๑๙๖๗ เกี่ยวกับ จำนวนหนังสือสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีว่า มากกว่าครึ่งหนึ่งของหนังสือทั่วโลกที่ เกี่ยวกับวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ตีพิมพ์เป็นภาษาอังกฤษ และที่เหลืออีกประมาณ ๔๐ % พิมพ์กระจายกระจัดกระจายเป็นภาษาต่าง ๆ

เมื่อเดือนเมษายน ค.ศ. ๑๙๗๕ ได้มีการสัมมนาระดับภูมิภาค โดยศูนย์ภาษา ภาษาอังกฤษองค์การซีมีโอ^๑ (SEAMEO Regional English Language Centre) เพื่อสำรวจการพัฒนาและการจัดโปรแกรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ให้สัมพันธ์กับประเทศ เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มีการเผยแพร่ความรู้และการคิดค้นใหม่ ๆ สำหรับโปรแกรม ESP

^๑ David J.J.S. Blackie, "'Service English' for Students of Science and Technology," English Teaching Forum 14.(April 1976): 23.

^๒ Ronald Mackay and Alan Mountford, "Reading for Information," in Reading: Insights and Approaches, eds. Edward M. Anthony and Jack C. Richards (Singapore: Singapore University Press, 1976), p. 137.

^๓ SEAMEO Regional English Language Centre, Report of the Regional Seminar on the Teaching and Learning of English for Scientific and Technological Purposes in Southeast Asia, 1975 (Singapore: Regional English Language Centre, 1975), pp. 1-3.

ที่ประชุมโดยอ้างว่า ผู้จะเป็นนักวิทยาศาสตร์และนักเทคโนโลยีที่มีประสิทธิภาพ จะต้องคอยติดตามความเคลื่อนไหวทางวิชาการอยู่เสมอ การเรียนและการฝึกในปัจจุบัน เป็นเพียงการปูพื้นฐานเท่านั้นและมีความสำคัญน้อยกว่างานในอนาคต นอกจากนี้ในการปฏิบัติงานบุคคลเหล่านี้ต้องอ่านหนังสือคู่มือเครื่องใช้เป็นภาษาอังกฤษ บางครั้งต้องท้วงท้วงกับคนที่พูดภาษาอังกฤษ หรือไปฝึกอบรมชั้นสูงยังต่างประเทศ

สำหรับการสอนภาษาอังกฤษระดับอุดมศึกษาในประเทศไทยขณะนี้ กานดา คีตะจิตต์^๑ ให้ความเห็นว่ามีอยู่ ๒ ลักษณะคือ

๑. ภาษาอังกฤษทั่วไป (EGP หรือ General English) เป็นการสอนภาษาอังกฤษเพื่อให้เกิดทักษะในการฟัง พูด อ่าน เขียน แปล และ/หรือ อ่านหรือวิจารณ์วรรณคดี

๒. ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ (ESP หรือ EAP -- English for Academic Purposes) เป็นการสอนภาษาอังกฤษเพื่อใช้สำหรับวิชาการเฉพาะอย่าง

ในสถาบันอาชีวศึกษานั้น กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดให้มีการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะขึ้น ซึ่งเรียกกันว่า การสอนภาษาอังกฤษเทคนิคระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพหรือ ปวช. (ม.ศ. ๕-๖) ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หรือ ปวส. (ต่อจาก ม.ศ. ๖ อีก ๒ ปี) และในหลักสูตรปริญญาตรีของวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา ซึ่งเป็นสถานศึกษาที่สูงที่สุดในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ

ในระดับ ปวช. นั้น มีหลักสูตร ประมวลการสอนตลอดจนหนังสือแบบเรียนอยู่พร้อมและมีการปรับปรุงแก้ไขอยู่เสมอ โดยมีศึกษานิเทศก์สาขาภาษาอังกฤษ กรมอาชีวศึกษาเป็นผู้ดำเนินการ แต่ในระดับ ปวส. ทั้งที่อยู่ในสังกัดวิทยาลัยเทคนิคของกรมอาชีวศึกษาก็ และที่สังกัดวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาก็ ยังมีได้มีการจัดทำประมวลการสอน แนะนำหนังสือแบบเรียนและแนวการสอนแต่อย่างใด ลักษณะการเรียนการสอนของวิทยาลัยต่าง ๆ จึงแตกต่างกันตามแต่คุณยพินิจและความถนัดของผู้สอน การกำหนด

^๑กานดา คีตะจิตต์, "การสอนภาษาอังกฤษในระดับอุดมศึกษา,"

ภาษาสังสรณ์ ๖ (ตุลาคม ๒๕๑๘): ๒๓๖ - ๒๓๗

ชั่วโมงเรียน การเลือกแบบเรียน การเน้นทักษะที่สำคัญ ฯลฯ ไม่มีเกณฑ์ที่แน่นอน ทำให้เกิดความเหลื่อมล้ำทางวิชาการ และที่สำคัญก็คือ ยังไม่มีจุดมุ่งหมายในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่แน่นอนร่วมกัน จึงไม่อาจเชื่อได้ว่า การสอนภาษาอังกฤษในระดับนี้ จะมีความเชื่อมโยงกับแขนงวิชาที่ผู้เรียนศึกษา อนึ่ง ผู้สอนภาษาอังกฤษเองก็ได้รับการฝึกฝนในแบบเดิม ไม่ได้รับการอบรมเพื่อสอนภาษาอังกฤษเทคนิค ไม่มีพื้นฐานความรู้ด้านวิชาช่าง ไม่รู้แนวคิดใหม่ ๆ ในการสอนภาษาในแง่ดังกล่าว ไม่มั่นใจในตนเองที่ต้องสอนภาษาอังกฤษในสาขาที่ตนไม่เคย จึงได้แต่สอนซ้ำในแบบที่เคยเรียนมา โดยเพียงแค่เปลี่ยนแปลงเนื้อหาเล็กน้อยและให้ฝึกโครงสร้างและกระบวนประโยคตามแบบฉบับที่นิยมกัน ผลก็คือ ผู้เรียนเบื่อหน่ายที่ต้องเรียนซ้ำของเดิม และไร้แรงกระตุ้นที่จะตั้งใจเรียน เพราะไม่มีใครทำให้เห็นว่าจะนำภาษาอังกฤษไปใช้ในงานอาชีพได้อย่างไร ทั้งที่โดยข้อเท็จจริงแล้ว ช่างทุกสาขา เช่นช่างซ่อมโทรทัศน์ แม้จะไม่มีโอกาสได้พูดภาษาอังกฤษกับลูกค้า แต่ก็ต้องสามารถอ่านข้อปฏิบัติ หรือคู่มือการใช้ที่เป็นภาษาอังกฤษได้ จึงจะปฏิบัติงานได้

เอกสารที่จะช่วยชี้ให้ผู้สอนทราบวัตถุประสงค์ แนวการเรียนการสอน และวัสดุการสอน ช่วยให้ผู้สอนทราบว่าตนกำลังจะทำอะไร และควรทำอะไรบ้าง ก็คือประมวลการสอน ซึ่งจะตองจัดทำโดยพิจารณาจากทั้งสภาพความต้องการของสังคม ธรรมชาติของผู้เรียน กระบวนการเรียนรู้และระบบความรู้ ดังนั้นประมวลการสอนจึงเป็นความจำเป็นที่ควรสำหรับการสอนภาษาอังกฤษเทคนิคระดับ ปวส. ในปัจจุบัน เพื่อช่วยให้ผู้สอนมั่นใจในตนเอง ช่วยให้การสอนเป็นไปในแนวที่มุ่งหวังไว้ ช่วยให้ผู้เรียนสามารถนำสิ่งที่เรียนไปใช้เป็นเครื่องมือแสวงหาความรู้ในแขนงวิชาเฉพาะของตนได้ทันที ตามแนวคิดในการเรียนภาษาอังกฤษในปัจจุบัน ทั้งยังจะช่วยเป็นแนวในการจัดหลักสูตรและการสร้างประมวลการสอนภาษาอังกฤษเทคนิคในระดับปริญญาตรีของวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาได้อีกด้วย

ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า

๑. เพื่อศึกษาและวิเคราะห์สภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเทคนิคในปัจจุบัน สำหรับนักศึกษาชั้นอุดมศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ของวิทยาเขตต่าง ๆ ในสังกัดวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาทั่วประเทศในคำตอบนี้

Engineering แล้วนำมาวิเคราะห์โครงสร้างไวยากรณและคัพท เพื่อหาความถี่ปรากฏ

๔. การสร้างประมวลการสอนจะใช้เนื้อหาของแบบเรียนทั้ง ๔ เล่มเป็นหลัก และจะเน้นการสอนโครงสร้างและคัพทที่ไควเคราะห์แล้วว่ามีควมถี่สูง

ควมจำกัดของการศึกษาค้นควา

การศึกษและวิเคราะห์สภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเทคนิคในระดับ ปวส. ดังกล่าว จำกัดเฉพาะคานขางอุตสาหกรรมคือ ขางแขนงเครื่องกลและไฟฟาเท่านั้น มิได้รวมถึงคานอื่น ๆ ที่เปิดสอนในวิทยาเขตนั้น ๆ เช่น ขางโยธา บริหารธุรกิจ คหกรรม-ศาสตร ฯลฯ

นอกจากนี้ ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเทคนิค ก็ได้จากผูสอนภาษาอังกฤษ และหัวหน้าแผนกวิชาขางอุตสาหกรรมเท่านั้น ไม่มีข้อมูลจากผูเรียนโดยตรง และไม่มีข้อมูลจากผูสอนประจำวิชาตาง ๆ

ประโยชน์ที่จะได้รับจากการศึกษาค้นควา

๑. เป็นแนวทางแกผูบริหารของวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา ในการนำประมวลการสอนนี้ไปใช้ปรับปรุงหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษระดับ ปวส. ให้เป็นมาตรฐานเดียวกันทุกวิทยาเขต

๒. เป็นแนวทางแกผูบริหารของวิทยาลัยเทคนิคสังกัดกรมอาชีวศึกษาและวิทยาลัยเทคนิคเอกชน ซึ่งเปิดสอนระดับปวส. ที่จะนำประมวลการสอนนี้ไปใช้ปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา

๓. เป็นแนวทางแกผูบริหารของวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาที่จะจัดสร้างประมวลการสอนภาษาอังกฤษระดับปริญญาตรี

๔. เป็นแนวทางแกผูสอนภาษาอังกฤษเทคนิคในระดับ ปวส. เพื่อปรับปรุงการสอน

๕. เป็นแนวทางในการวิจัยเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะในสาขาตาง ๆ

ข้อตกลงเบื้องต้น

ประมวลการสอนซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้น ได้มาจากข้อเสนอแนะและความต้องการของทั้งผู้สอนภาษาอังกฤษและหัวหน้าแผนกช่างซึ่งเป็นประชากรทั้งหมด ข้อมูลที่ได้รับจึงเป็นคำตอบที่แท้จริงและเชื่อถือได้ นอกจากนี้ผู้วิจัยยังยึดหลักสูตรภาษาอังกฤษระดับ ปวส. ของ คณะศิลปศาสตร์ วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาเป็นหลัก จึงถือว่า ได้เชื่อมโยงลักษณะวิชาตามเนื้อหาวิทยาลัยฯ กำหนดให้สัมพันธ์กับวิชาชีพและความต้องการที่แท้จริงของประชากรทั้งหมด

คำจำกัดความ

ช่างอุตสาหกรรม หมายถึงช่างในแขนงวิชาเครื่องกลและช่างไฟฟ้าได้แก่ แผนกช่างกลโรงงาน ช่างเครื่องกล ช่างจักรกลหนัก ช่างยนต์ ช่างโลหะ ช่างท่อและประสาน ช่างไฟฟ้ากำลัง ช่างอิเล็กทรอนิกส์ และช่างประเภทเดียวกันที่ใช้ชื่อเรียกต่างกัน

ผู้เรียนหรือนักศึกษา หมายถึงนักศึกษาชั้นช่างอุตสาหกรรมระดับ ปวส. ในแผนกวิชาคังกลวช่างคน

ผู้สอน หมายถึงผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษในสาขาช่างอุตสาหกรรมระดับ ปวส. ผู้สอนประจำวิชาหรือผู้สอนวิชาชีพ หมายถึง ผู้สอนวิชาต่าง ๆ นอกเหนือจากวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งรวมทั้งที่สอนวิชาภาคทฤษฎีและวิชาภาคปฏิบัติในโรงงานในสาขาช่างอุตสาหกรรมระดับ ปวส.

วิทยาเขต หมายถึงวิทยาเขต ๘ แห่งในสังกัดวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา ซึ่งเปิดสอนด้านช่างอุตสาหกรรม ได้แก่ วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ วิทยาเขตเทเวศร์ วิทยาเขตเทคนิคนนทบุรี วิทยาเขตเทคนิคพระนครเหนือ วิทยาเขตเทคนิคภาคตะวันออกเฉียงเหนือ วิทยาเขตเทคนิคขอนแก่น วิทยาเขตเทคนิคพายัพ วิทยาเขตเทคนิคตาก วิทยาเขตเทคนิคภาคใต้

การอ่าน หมายถึงการอ่านในใจเพื่อให้เข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่าน มิใช่การอ่านออกเสียง

ประมวลการสอน หมายถึงร่างโปรแกรม การสอนที่ระบุจุดประสงค์ ทักษะที่ต้องการเรียน พฤติกรรมการสื่อความหมาย คีทท์ โครงสร้างไวยากรณ์ เครื่องสัมพันธ์ความหนังสือแบบเรียนและกิจกรรม สำหรับประมวลการสอนซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้นนี้ อาศัยข้อมูลจากแบบสอบถามและการวิเคราะห์หนังสือแบบเรียน ตลอดจนจากการศึกษาทฤษฎีการเรียนการสอนภาษาในปัจจุบัน

ความสามารถในการสื่อความหมาย (Communicative Competence) หมายถึงความสามารถในการสื่อสาร เข้าใจความหมายในส่วนตัว และเลือกใช้ภาษาได้เหมาะสมกับสถานการณ์หรือสังคมนั้น ๆ โดยคำนึงถึงบทบาททางสังคมของผู้สื่อและผู้รับตลอดถึงเวลาและสถานที่

ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ (ESP) หรือภาษาอังกฤษเทคนิค(EST) หมายถึงภาษาอังกฤษที่ใช้กันในสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

✓หน้าที่ในการสื่อความหมาย (Communicative Function or Rhetorical Function) คือความหมายที่ข้อความนั้นแสดงออกมาว่า มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้คำจำกัดความ คำสั่ง ขออนุญาตในการปฏิบัติ การบรรยาย การจัดหมวดหมู่ รายงาน การวัดคำนวณ กระบวนการ ฯลฯ ซึ่งเป็นความกิจกรรมย่อยของทาง

✓พฤติกรรมการสื่อความหมายหรือวาทพฤติกรรมการ (Communicative Acts or Rhetorical Acts) มีความหมายเช่นเดียวกับหน้าที่ในการสื่อความหมาย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย